

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 29. marca 2017 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **V. H.** pre zločin vydierania podľa § 175 ods. 1. ods. 2 písm. a/. písm. c/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a iné, **o sťažnosti odsúdeného** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016, sp. zn. Ntc 34/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. januára 2017, sp. zn. Ntc 34/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **V. H. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. mája 2016, sp. zn. Ntc 34/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. januára 2017, sp. zn. Ntc 34/2015, bol podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v EÚ v aktuálnom znení s použitím § 412 ods. 1 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného **V. H.** na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si podal odsúdený zo zdravotných dôvodov prostredníctvom svojho obhajcu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prípade odsúdeného **V. H.** neboli splnené zákonné podmienky na postup podľa § 412 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko jeho zdravotný stav nevyžaduje také opatrenia, ktoré by vylučovali výkon trestu odňatia slobody a keďže nehrozí ani bezprostredné nebezpečenstvo ohrozenia života odsúdeného a jeho zdravotný stav je liečiteľný v podmienkach ÚVTOS, resp. v nemocnici pre obvinených odsúdených.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený V. H. prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice, ktorú však písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odvolací súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že V. H. bol rozsudkom Krajského súdu v Brne, sp. zn. 61 T 7/2013, z 26.11.2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 2To 59/2014, z 23.6.2014 uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 175 ods. 1, ods. 2 písm. a/ písm. c/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, z prečinu šírenia poplašnej správy podľa § 357 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky. Za to bol podľa § 175 ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, za použitia § 43 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov a 6 mesiacov. Na výkon uloženého trestu bol podľa § 56 ods. 2 písm. b/ Trestného zákonníka Českej republiky zaradený pre výkon trestu do väznice so zvýšenou ostrahou. Krajský súd v Žiline rozsudkom, spisová značka Ntc/46/2015, z 5.1.2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Urto 1/2016, z 19.2.2016 podľa § 17 ods. 1 zákona číslo 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Brno - pobočka Zlín, sp. zn. 61 T 7/2013 z 26. novembra 2013 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, spisová značka 2 To 59/2014, z 23. júna 2014, ktorým bol V. H. odsúdený v Českej republike sa uznáva a vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov odsúdený V. H. vykoná na území Slovenskej republiky. Podľa § 18 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, § 48 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 17 ods. 2 zákona o uznávaní výkone rozhodnutí zaradil odsúdeného pre výkon uloženého a uznaného trestu odňatia slobody bez jeho premeny do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. februára 2016. Uvedeného dňa bol predsedom senátu najvyššieho súdu nariadený výkon trestu odňatia slobody a vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu.

Odsúdený podal 8. októbra 2015 žiadosť o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody zo zdravotných dôvodov, pričom k žiadosti priložil prepúšťaciu správu ošetrojúceho lekára (č.l. 3-5 spisu).

Z vyjadrenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku (č.l. 9) vyplýva, že v súčasnosti je zdravotný stav odsúdeného na symptomatickej liečbe doporučenej odborníkom stabilizovaný a výkon trestu odňatia slobody v ústave neohrozuje zdravie odsúdeného a v prípade potreby mu bude poskytnutá potrebná zdravotná starostlivosť, resp. hospitalizácia v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Vzhľadom na takto zistený stav veci súd prvého stupňa uznesením z 18. mája 2016 v spojení s uznesením z 12. januára 2017 podľa § 412 ods. 2 Tr. por. jeho žiadosť zamietol.

Podľa § 412 ods. 1 Tr. por. ak odsúdený, na ktorom sa vykonáva trest odňatia slobody, ochorie na ťažkú chorobu, môže predseda senátu výkon trestu na potrebný čas prerušiť; vždy však preruší výkon trestu na tehotnej žene alebo matke dieťaťa mladšieho ako jeden rok.

Z uvedeného vyplýva, že toto rozhodnutie súdu má fakultatívnu povahu, čo vyplýva zo slovného spojenia „môže“. Jedná sa o výnimku zo zásady neodkladnosti trestov, t.j. že výkon trestu má nasledovať čo najskôr po spáchaní trestného činu, resp. uložení trestu ako aj zo zásady neprerušenia výkonu trestu, t.j. že po začatí výkonu trestu má tento prebiehať bez prerušenia až do jeho ukončenia. Práve preto je potrebné pri rozhodovaní o prerušení výkonu trestu odňatia slobody postupovať veľmi dôsledne. Musí sa veľmi starostlivo brať v úvahu predovšetkým závažnosť choroby, o ktorú sa v prejednávanej veci jedná, jej konkrétne štádium a priebeh ako aj reálne možnosti ústavu na výkon trestu, zaistiť zodpovedajúcu zdravotnú starostlivosť.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že v zmysle ustálenej judikatúry ide o ťažkú chorobu spravidla vtedy, ak odsúdenému buď hrozí bezprostredné nebezpečenstvo smrti, alebo ide o chorobu, ktorej liečenie nemožno odložiť na dobu po skončení výkonu trestu odňatia slobody bez nebezpečenstva pre zdravie odsúdeného, pričom zároveň takú chorobu nemožno

liečiť v podmienkach zdravotnej starostlivosti poskytovanej Zborom väzenskej a justičnej stráže počas výkonu odňatia slobody, ani ju nie je možné krátkodobo zabezpečiť prerušením výkonu trestu v zdravotníckom zariadení mimo ústavu. Zároveň však musí ísť o vyliečiteľnú chorobu, pri ktorej možno predpokladať, že po vyliečení odsúdený vykoná zvyšok trestu (ak by išlo o nevyliečiteľnú chorobu, vtedy treba postupovať podľa § 413 ods. 2 Tr. por. a upustiť od výkonu trestu odňatia slobody, resp. od jeho zvyšku).

Za danej situácie v prípade odsúdeného, súd prvého stupňa správne vychádzal z vyjadrenia riaditeľa ÚVTOS Ružomberok. Niet sporu o tom, že odsúdený podstúpil operáciu chrbtice v júli 2014 a v novembri 2014, kde mu bola vykonaná koblačná nukleoplastika stavca L4/5 vpravo a fixácia interspinalis L4/5 percutanea. Jeho stav je stabilizovaný, má sa podrobovať stálej lekárskej kontrole, ktorú je možné zabezpečiť aj v podmienkach výkonu trestu. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak by sa zdravotný stav odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody podstatne zhoršil, t.j. ak by si vyžadoval ústavnú liečbu, túto je možné poskytnúť odsúdenému v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď vzhľadom na zistené skutočnosti zamietol žiadosť odsúdeného o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nie sú splnené zákonné podmienky, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. H. ako nedôvodnú zamietol.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. marca 2017

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová